

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłaš,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócn
Najmócn
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosć da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje džěłaš,
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebyes mana
Njeh čí khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedželske łopjeno

W Budyschinje

28. septembra 1930

Bauzen

Samostojny redaktor farar Wjergacz w Nosacizach. — Čištoć a naklad Ssmolerjez Inihiciziczerenje a Inihacnje, sap. dr. i wobm. kul. w Budyschinje
Wulhadža kóždu šoboru a placzi šchworeczlěnje 108 lotnych pjenježtow

15. njedžela po šwjatej Trojizy.

Njeh jedyn njeke drugeho wobčežnosć, dha budžecze tak
sačon Ahrjstufowu dopjelnicz. (Gal. 6, 2.)

Na přenich łopjenach šwjateho pišma čitašć šlowo, bjes
luboščje rěčane: „Ssym dha mojeho bratra wajchať?“ Tele
šlowo wurđže i Rainoweho erta, i erta mordarja. A tola bu
hešćo žněho šwěta pšes dołhe lěstotki. Wědomni a nje-
wědomni běchu po nim žiwi njedžiwajo na druhich ludži, ni-
czo widžo a njepytajo hač šamnych šebje, njeh tamni wostanu
hdžež chzedža.

Dołho hižom nima tele Rainowe šadžerjenje wjazn je-
nicžeho prawa nad čłowjekami. W Pawołym šlowje, ko-
trež tu čitam, klinczi druzi hłóš: „Njeh jedyn njeke druge-
ho wobčežnosć.“ A tónle hłóš je tamnemu pšecziwny:
„Chzu bncz mojeho bratra wajchať, chzu jemu žiwn bncz, je-
mu šlužic, jemu pomhac, a i tym šlědžic i tym, kotryž je
tónle sačon žiwjenja tworik, kiž je po nim žiwn był a wu-
mrjel, kiž je žně wobčežnosć čłowjekow na šo wšal a na
šichži pod nim šo wurwawik.

Wšitzy derje wěm, šo njeje hrošne Rainowe šlowo
dołho hišćje womišćnylo. Hišćje čžeri jeho duch čłowje-
kow njeměrných tam a šem. Šrudny to napohlad! A nje-
džrbjał tola žadny mjes nami bncz, kiž njebn šo mjes
Rainom a Jesužom rošbudžic džrbjał ša Ahrjstufu, kiž tež
ša njeho čžerpješhe a wumrje.

Žapošćtoł myšli najbóle na šludžaznych, šmylniwných bra-

trow. Džrbimy jich wobčežnosć njescz, jim i pomožu bncz,
kaž něhdy Samaritki. Šdy bncm w tajkim duchu hromadže
šali, šelko šleho njebn šo šako, šelko by šo wumohło!

Tu je jedyn na wopacžnym puczu. Widošnje do nje-
šboža šhwata. Ty šn jeho pšeczel. Njehašć i njemu hič
a i nim šhutnje a wutrobnje rěčecz, a jeho napominacž?
Šsnadž njeje hišćje pšepošdže, šnano njeje podarmo. Nje-
boj šo, to je wjele lěpie, hač šo šadn jeho šhribjeta wo nim
rěčžich, abo potom šo šhwalish: „Ša šym dopředka widžať,
šo tak pšchidže.“ A žane wjelele wietšhe njeje hač hdyž
šn čłowjeka pšhed wštej šahubu wumohł, hdyž šn jeho wob-
čežnosć njesh.

Šsnano mješeshe druzi dobru wolu, nowe žiwjenje šapo-
čecz a prawy čłowjek bncz; ale jemu šo napšeczo štaji nje-
dowěra, šazpěče a njeluboščziwošč. W tajkim šymnym po-
wětrje njemóžeshe młody šnw šhadžecz. Wutroba šproštny
powšhittownje w šym. Pomhajcže jemu šašo horje! Pošaz-
cže jemu, šo macže dowěrjenje i njemu, a budže šam i šebi
dowěrjenje namafacž a pšes waš a wašhe dla tež i Bohu.
A i Bohom pōndže šašo dopředka.

Pobrachowacž njebudže pšchi tajkim próžowanju pšhe-
šlapnjenja a šrudne našhonjenje. Ale lubošć šo njeda ros-
hnewacž. Lubošć wšcho wěri. A pšhezo budže naš pošhlnjo-
wacž myšl, šelko ščžerpliwoščje Bóh i nami ma, a šať wón
njepšhestanje, našhu wobčežnosć njescz a nam horje pom-
hacž i čžichej myšlu. Šamjen.

Augustinus.

(Přetrázení.)

Manes wróci k do Persiiske, doby kbi tu nahladnyh přichiwikowarjow, ale pak tež přechywnitow, tutnyh mjes mudrymi kraja, kotrych hewak tež Magijow mjenujemy. Tuzi widžachu k wohroženi wot noweje wučby a wobjamtnychu jeho kmiere. W lěce 276 to tež dozpidu. Kral da po jich pohnuwanju jeho sajec a křiwowac; jeho wutřana křa bu přich mēschyanskich wrotach powjēknjena. Jeho přichiwikowarjo buchu křawnje přechyčehani. Tola pak k woni sa křotki cžah rosičehichu wot Persiiske hacž do Połnožneje Afriki, haj hacž do Španiiske. Po někotrych powjēčach k hižo wokoło 290 romjz thěžorojo Manichaeow dali přechyčehac. Wokoło lěta 377 wurđechu jako nowe thěžorke wutřah přechyčiwu nim. W Augustinowym cžahu napřa wojedni afrikanskich Manichaeow, Faust, přimo přechyčiwu katoliskej zřkwi. Přechyčiwu tutej kniž rēčeha a přašeha nětk Augustin kam, wo kotrymž wemy, so je wón kam něšto cžaha mjes Manichaeami byl, pytajo pola nich spokojenje kwojeje wutrobny — podarmo. Tež Manichaeoju buchu kaž wch wuřnacž a w Afriž wot Dandalow a Arabiskich křawnje přechyčehani. Ale šubili k njeju — hacž do dženžnišeho dnja. Njeh tež tyh starh Manichaeow i Augustinoweho cžaha wjaz nimamy, mamy jich tola we wšehelach ałach; přetož Manichaeismus bu i nastorkom a šakladom wšehelach nowh šetow.

A nětk hišče něšto wo wučbje tutnyh Manichaeow, knadž jich potom w tej abo tamnej šetce abo w tym abo tamnym křetanahladžeh jako namakamy. Jich wučba je dualismus, dwójnošč, t. r. woni wuča, so wot wēčnoščeh kem tu šej dwē wēčnej mož, ta dobra a ta šla, abo křetko a cžemnota. Wobeh tworitej wulkej křaleštwje. Satan, knjes cžemnoty, ščini nawal do raja křetka. Bóh křetka k wobrašeh a štwori i duchom kwojeje prawizy „pracžlowjeha.“ Satan wojuje přechyčiwu tutemu a rubi jemu něšto i teho, šhtož wot wēčneho křetka kem mējeha. S tuteje mēšehy křetka a cžmy štwori Bóh křetka widomny křet. Te šubjene křetke džeh, kotrež maja k jako wuřwobodžicž, hromadža k na křonzu a na mēbacžu. Na křonzu bydli tež „pracžlowjeh“ a prózuje k i duchami křetka wumóz to, šhtož se křetka do cžemnoty bu štorhjene. Satan štwori Šadama a Šewu a nawabi jeju, džecž křodžicž, so by wón mēl w tutnyh přehy i nowa šakwa šarubjene šchricžki bójšeho křetka. Satan wupřodži přehes kwojich daemonow tež póhanske nabožiny a židowštu wēru, so by cžlowjekow dale šawjedl. Duchojo křetka pak prózuja k, cžlowjekow roswučicž wo pucžu wumóženja přehes profetow. Tajž k Noah, Abraham, Šesus, Buddha. Šesus bē jenož po šdacžu w cžeh a cžerpjeha jenož po šdacžu. Přohledni a najwjetšhi profeta pak je Manes, wotpóřlanž Boži a křetka. Manichaeojo šacžikaju Starý Šakon cžisčeh. Móřas a profetojo k jim japoštoljo Šatana. Nowy Šakon wutřebuja Manichaeojo cžicžeh po kwojim špodobanju a jenož po wuřadowanju, kotrež je podal Manes kam. Šwangelije njeju jim přane wot japoštolow ale wot pojdžichich cžlowjekow, tež Pawołowe listy, kotrež Manes kbi hišče najwjetšeha wāži, njeju wchē prawe, k šdžeha wopacžne a njeprawe. W kwojej wučbje wo žiwjenju a dobryh pocžinkach, žada kbi Manes křutu askesu, pod šjom i šnglami kaž to tam rēka: šakasane je wuřiwacž wino a mjažo; šakasane je moricž škót a rostliny, wobšchodžicž materiju; šakasane je, někaš dopjelnicž křejne žadašeh cžeha. Tola křecžeh k tohole jenož džeržachu cži „wuřwoleni“,

cži „šhichazny“, abo „pořlucharjo“, kředžachu w mandželštwje žiwu byč a se kwojim džehom „wuřwoleny“ křobu šejwicz. Wchitž pak dñrbjachu k šchitřicž wot džen modlicž a huřto poščicž. Božeh křubny bēchu jednore. Šlowny křjedžeh bē w mēřu; wopominanje šažerjoweha kmiere. Manichaeojo k špřtali, tež zřkeh wutworicž a rosdžehachu w njej 5 šhodžehow: wučerjow, — to k Manes a jeho našlednižny, — šakwarjow abo dohladowarjow, šaršich, wuřwoleny, šhichazny.

S tutnymi wšehelachimi duchami a možami je k Augustinus mēl bēdžicž. A wón je k bēdžil a je dobywal a i jeho dobywanjow je dobywal šdobom jeho duch a jeho afrikanska zřkeh nad zřeh wječornej zřkwi. Augustinowa křawa je k rosičeha po zřeh křehčijanskaj zřkwi.

Džen 28. augusta 430 wumř Augustin w kwojim mēščeh Šippo. Bē to cžehi cžah ša mēřto, kaž ša zřlu křehčijanskaj zřkeh. Dandalajo, kotrych hižo wjaz křocž našpomnichmy, woblēhowachu mēřto. Jeho křeh bēchu šwopřeha pořhowane w Šetrowškej zřkwi mēřta Šavia. W lěce 1842 buchu wone do Afriki domjehene. Tam leža wone w rospadanym mēščeh Šippo pořhowane, přich pomniku, kotryž franžowjz biskopojo tam Augustinej pošajichu.

Romška zřkeh je Augustina křwateho prajila. Wēřeh je, so je wón najwjetšhi mjes wulki wótžami šareje zřkwe wječornych křajinow. A tež Luther a reformatorojo dozřeh k k na njeho bóleh hacž na žaneho drugeho zřkwineho wótžeh šožowali. Šažoh a jadro jeho wučby je: knada Božeh, kotraž wšchitko škutkuje a wuřutkuje, a zřkeh, kotraž je to Božeh křaleštw, kotrež njehjeha a šemju jednocžeh a do hromadž wjeh. Wón přich tym wučeha, šo štat pořhadžeh i mož hřeha, i toho šažeh pořhadžeh jeho žadanje, kotrež k kbi wōšehje hamšhojo přichkwojili, šo ma k štat podwolicž zřkwinskej mož.

Šewak huřto wjeh nježhichmy wo Augustinu, šhiba wo jeho pobóžnej macžeri a jeje nutrym modlenju, kotrež Bóh niz po jeho myšli ale po bibliškim šlowje: „Moje myšleh njeju wāšeh myšleh a wāšeh pucžeh njeju moje pucžeh,“ wuřhichah, a wo jeho wulkim šlowje: „Moja duřeh je nješpokožna w mni“. Tu kmy wobšehnišeh do jeho žiwjenja pohladali, a kmy k dohladali, kaš Biblija, Božeh šlowo móž žiwjenja a pucžnik dužny po pucžu přehes žiwjenje a bróř dobra we wšehelachim wojowanju tuteho žiwjenja. Šladajmy tuž ša tym, šo wona to nam tež je a wōřtanje!

Diafoniša.

Najšlawnišeh diafonišeh šareje zřkwe bē Olympias. Wona bē živa 368 — 420 a pořhadžeha i nahladneje křwjby hłowneho mēřta Konstantinopla. Šakle 18 lēt šara bu hižo i wudowu a namřeh jara wulke bohastwo. Bē tež jara rjana. Křeh Theodosius Bulki chžeha ju šažeh wōženicž i jeny i křehšeh křwjby, tola wona to wotpokāšeh a bu diafonišeh. Tajlich bē jich tehny wjeh w Konstantinoplu. Jednorjeh šdraščeha wopřtowāšeh nětk jatnyh a křornych a mřehaznyh. Šolžny a žony, kotrež chžehu k křehčijanskaj zřkwi přehedšupicž, wona roswučowāšeh a na křehženizy přichotowāšeh; tež po křehčizenizy hładahāšeh wona ša tym, šo bēchu tež po křehčijanskaj žiweh; wona pořhñjowāšeh křabeh a křabłazny, powučowāšeh lēnh a liwkeh. Šeh darniwosč bē kaš wulka, šo prajachu, šo k runa rēžny, kotraž k hacž k kōžeh šemje, wulka; i njeje móžeh kōžny cžerpacž. Šeh přehčeh a wučeh, šlawny přehaš Chřiřostomus, — t. r. Šlowny Šrt — dñrbjeha ju napominacž, šo njehy kwoje dary je-

nož i lubošću ale tež i mudrošču wudželowala, so njeby khdnych a druhich na wopacžnje pucze dowjedła a tak jim niz pomhała, ale škodžila. Wona bě pnyha křesćijanskeje wobady a ja nju a ja druhich wjele žórlo wulkeho žohnowanja.

Esmu pšched něšto cžašom nadrobnišcho wo diafonišach pižali; tu křesćimny něšto wo diafonišach i přenich lěstotkow, do kotrychž křmny wjedzeni i nastawkom: Augustinus. Těhdy kaž nětke bě a je cžerjenje a móž tajkeho štutkowanja lubošć ke Křesťušeji Jesušeji.

Stipendium za šerbškich bohošlowow.

Sšerbški Stipendium ja najmšći semester je našče i a k i e konfistorium wupižalo. Wono wučinja 300 hr., kotrež móže študowazny bohošlawy dostacž, kotryž, křwoje studije škónčiwšy, do šlužby šerbškich wošadow štupi. Wěšo šlušcha k tomu, so ja cžaž studijow šo prózuje, šerbšku rěč nazwuknyč. Čži, kotřiž chzedža šo wo tuto rjane stipendium, ja kotrež křmny mny Ššerbjo naščeji krajnej zyrkwi wjele džaka dožni, šamolwicž, maja hacž do 1. dezembra křwoju proštwu krajnemu konfistorijeji šapodacž. Wěšo płacži tole ja šaršku šlužbu w ja k i e i krajnej zyrkwi a stipendium móže jenož študowazny Lipsčanskeje university dostacž.

Nam njeje šnate, hacž ma tež prusta zyrkej něšto podobne ja študowazny, kotřiž chzeja jako duchowni šerbškim wošadam šlužicž. Bnyhmny rad dróbnjšeho wo tym wošjewili abo tež wupižanje tajkeho stipendija kóždy křocz šnowa podawali a prošmny tny, kiž wo tym wjedža, wo dopiž. Šnate tola je, so ewangelšny Ššerbja pruskeje zyrkwi w tu křwilu škoro bóle nusu cžerpja hacž ewangelšny Ššerbjo Šakškeje a so je jim tajka pomoz tež jara trěbna.

Zyrkej a štat.

W Španišteji myšlachu šebi, so i noweji liberalnej wnyšnosću šacžehnje tež něšto wjazny toleranzny, šnješliwošće a křwobodny na nabožnym polu. Ale tuta nadžija šo nohze dopjelnicž, šnajmjenšcha nětke hišče nicžo nješacžuwaja wo noweji nabožnej křwobodze. Tohodla šu šo šnamjenicži laitojo Španišteje šjednocižili a wutworili „nationalnu ligu“, kotraž chze ja křwobodu nabožiny wojowacž. Tuta liga je křwoje přenje šjawne wošjewjenje wošjewila. W tutym praji: „Njekatolik ma w Španišteji i njelubym pšchecžehanjom ličicž, móže šo štacž, so jemu knihe wošmu a špala, so šo protestantške šchule šamšnu, so šo wobštorži pšched křudništwom, dokelž je něšto šlucžil, pšchecžiwu štatnej nabožiny, a drugeho.“

W Štalškej a niz jeno tam šo Ewangelšny špodžiwaja, so je hamšch njedawno pšchecžiwu ewangelškemu šlucžowanju w Štalškej wušupil. Katolške nowiny wukladuja wišak wěž tak, so je šo hamšch jenož pšchecžiwu znyšym protestantškim mišionštwam w Štalškej mērič, niz pak pšchecžiwu italškim protestantom jako tajkim. Waldenšizny pak widža w tym nadpad na protestantismus w Štalškej, wošebje w Romje, a žadaja šebi wot hamšcha, so by podložki ja křwoje wobštoržby pšchinješt; ewangelškim Štalškeje nještju šnate. Šdobom Waldenšizny praja, so tutón wupad hamšchomny počaže, so šašchistika wnyšnosć italškich Ewangelškich njepotkóčuje, hacž runje šo we wukraju wo tym pišče.

Wšchelaše i blisťa a šaloša.

Šakška krajna křnoda šhromadži šo 21. oktobra k nowym pošedženjam. Wošebje šmeje jednacž wo šakonju, kotryž rjaduje wobšadjenje šarškich měštnow.

Konfordanza. Mny běžnje i wošjewjenjom tuteho šapiška šapocžatkow šlucžkow pošracžujemy. Š. šarač Richter, kotryž jako Ššemz nam tuto dželo podawa, šapišuje wišče šlucžki po jich wušnamnych šlowach, kaž to konfordanzny čžinja. Tole jewi šo pod pižmikom „a“ jenož porědko, pod „b“ budže nam to hižo bóle nadpadne. Tak šamóžešch tež šlucžku namakacž, i kotrejež šnajesč jenož něotre šlowa přenjeho rnyčžka niz pak jeho přenje šlowo. Redaktor wita jeho šobudželo a je jemu džakowny, dokelž šo jemu je šerbškeje štrony mašo podpjerje pošlicžuje, ja šhotowjenje naščeho šopjenka, kotrež chze ja kóždu njedželu w prawym cžažu hotowe byčž.

Gustav Adolfowe towarštwo bě šebi ja šlowny šješd zyrkeje Ššemškeje lětku Württembergške šlowne město Stuttgart wušwoliko. Tam šo 14. hacž do 18. šeptembra škhadžowachu jeho pobocžne towarštwo ja wiščch šoncžin, k móžnemu šhromadnemu wuštupeji a k šjawnemu šwědcženju ja to, so chzeja Ewangelšny Ewangelškich tam, hđžež mjes hinašwěrjazymy pomozny a pošynljenja trjebaja, podpjeracž. Š pšchecželnimym podpjeranjom Ššmolerjež knižicžišchčernje, kotrež šo rad wo wobrašny ja našče šopjenko šlara, móžemy dženska šajimazny wobras i tutny Stuttgartškich wušotowanjom našchim čžitarjam pošlicžicž.

W Rošacžizach bě 14. njedž. po šwj. Tr. wišitazija. Rano we 8 hodž. bě šerbška Boža šlužba. Na njej měješe k. wnyš. šarač Šarješt wišitazisku rěčž. Š njej šo šažožni na Eph. 4, 15. Wošadny šarač Wyracž předowajše wo njedželškej epistolji Phil. 3, 12—16. W 10 hodž. pšchšamšny šo němška Boža šlužba. Tu rěčžieše i woštarja k šuperintendent Šrante na šažožku W. 92, 14—16 a wošadny šarač džeržieše němške předowanje. Popošdnju 1/3 hodž. šhromadži šo

Konfordanza

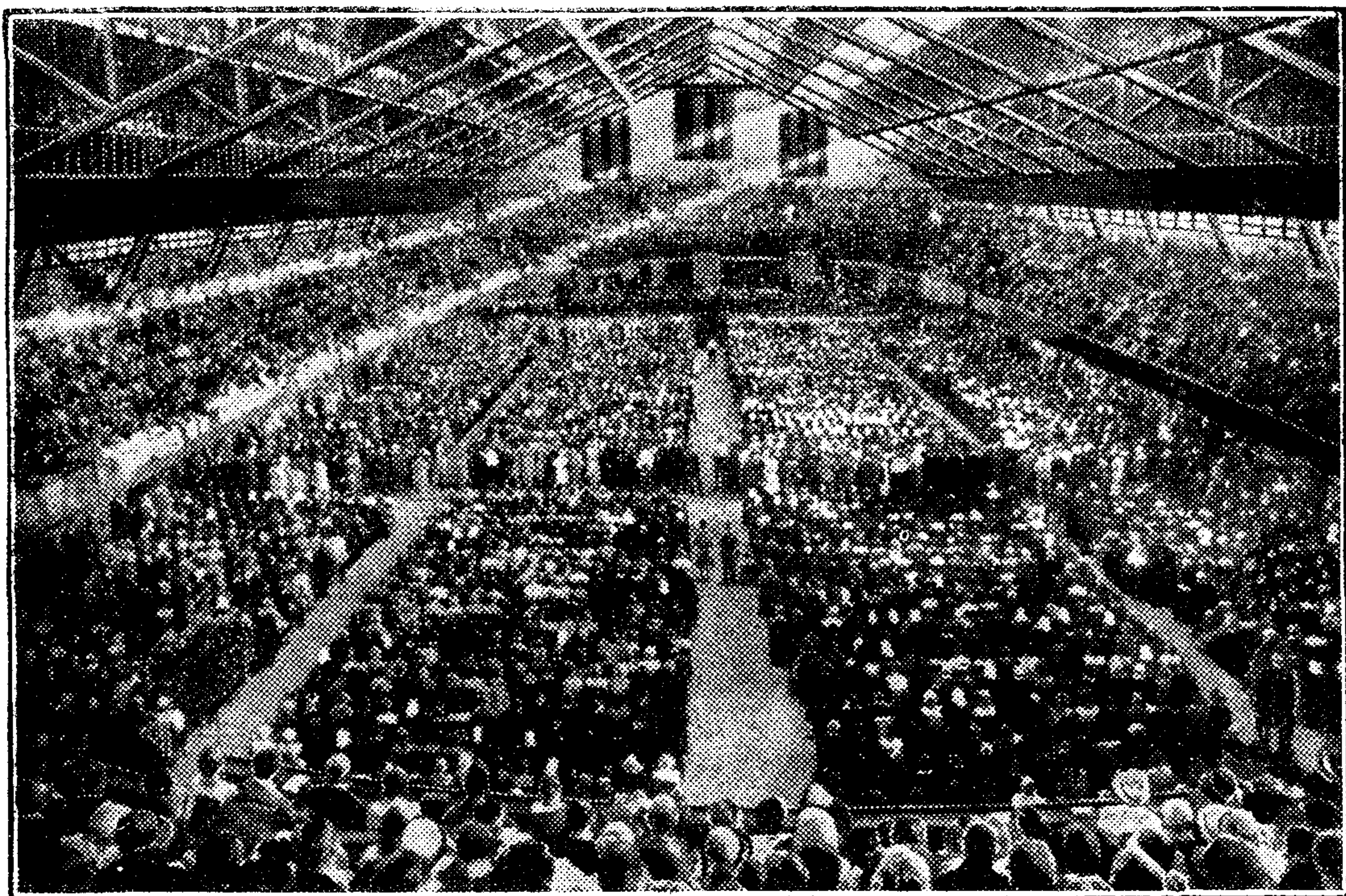
abo šapiš šapocžatkow šerlušchomnych šlucžkow

2

i nowych šerbškich špěwaškich.

Šarač Richter.

Ach, wojuj ja naž, kiž křmny wušw.	211,	2
Ach, šmil šo tež ja tón našch cžaž	212,	3
Ach, so by pomoz jatym ludam	216,	5
Ach, běžecž šlowu daj mjes nami	216,	6
Ach, šwjecž naž dale	219,	5
Ach, Šesu, šlónzo žiwjenja	223,	4
A i jandželemy špěwamy	234,	3
Ach, pomhaj ty se šrudobny	248,	5
Ach, bjes šwětka bnyh křodžil ja	250,	3
Ach, ššto wbohi čžlowjet šnaju	251,	4
Paštyrje, a ch, ja tu šludžu	268,	4
Ach, Knježe, daj nam k wužitku	272,	3
Ach, tak šym ja šwješeleny	273,	5
Ach, tak lubošnje a rjenje	273,	11
Ach, pomhaj, so mny doštojni	279,	6
Ach, ja šym hřešchnik křudny	280,	2
Ach, roššwětl čžemnu wutrobu	281,	5
Ach, šacžer wišchitku bjesbóžnošć	281,	7
A twoja wjecžer daj mi móž	281,	9
Ach, wjedž mje i teho hubjenštwu	281,	12
Ach, tak moje myšle wodža	285,	4
Ach, ja wot žónškej rodženy šym m. křw. ž.	288,	4
Ach, Knježe, tajke pošnacže	303,	5
Ach, jim jich hubny šatytaj	303,	18
Ach, wobhoň, špntaj, Božo, mje	303,	20

**Sthadžowanfa
Gustav Adolfskeho towar-
stwa w Stuttgarcze.**

Rajwjetšcha sala měšta
połna wopytowarjow jako
sthadžowanfu wotewrichu.

wožadna šhromadžiina pod přichedžynstwowm f. šuperintenden-
ty. Tu šo wšhelate wožadne praščenja a přhecža rospom-
nichu. Mjes druhim našpomni f. šuperintendent tu šnowa
mišionistku lubošč a woporniwosč kaž do žyła darniwosč wo-
žadny, kotraž šo jewi přich kolektach a šběrach ša šwoje, kaž
ša žuše potřeбноšče. Na tole běšchtaj wišitatoraj tež dopo-
dnja hižo špominašoj. Bóh daj, šo by tole kaž wišcho druge
dobře a pobožne šawoštašo, drohe a jenotliweho kaž wišhit-

lich wobibožaje wobšedženstwo wožadny a šwójbow a jenotli-
weho.

S Šhriebjanškeje wožadny. 15. nj. po šwj. Tr. mamy tu
we 8 hodž. šerbštu a 1/2 10 hodž. němštu Božu šlužbu a w 11
hodž. Božu šlužbu ša džeczi. Njedželu 5. oktobra, šwjecžimny
žnjowny džafny šwjedžen; w 9 hodž. budže němšta a 1/2 11 hodž.
šerbšta Boža šlužba. — Wožadne šastupjerstwo je šo roššu-
džilo, i 1. adventom šawješč nowe šerbšte špěwaške. Stare
w Budžichinje žane wjazny njedoštanjesh. A štare maja por-
njo nowym wišhelafich njedoštatkow, wošebje tón, šo šu je
wjazy přichidawkow šestajane, bjes toho, šo bychu šerlušche do
prawny žytkow šriadowane byle. W štarych pobrachuja rjane
šerlušche, kotrež bychmy w šerbšich Božich šlužbach rad špě-
wali. „Pomhaj Bóh“ je ras wo tutnyh pišašo; tak šu
nowe špěwaške wošebje wotštronile pobrach adventšich šer-
lušchow; wone maja 20 rjanyh, kaž n. přch.: „Nětk durje,
wrota wotewrče“, czo. 8., „Nětk šhutni poškatajče“, czo. 9.,
„Wješclče šo wěrní“, czo. 17 a „Šso hažka šajeleni“, czo. 19.
A wišhitke mašch je tam w dobrej šerbščinje. Tuž džemy
tute nowe šawješč; štare tohodla nješacžijnjemny; šhowamy
je ša domjazu nutrošč. Nowe šu ša wožadu štajane a wo-
žadni šo njesh nětk poštaraju, šo by je šožny potom tež měš.

S Drieždžan. Tndžen Michalšich prošdninow je šdobom
tndžen wišhelafich wuhotowanjow, šhromadžijnow, šješdow
atd. W Drieždžanach n. přch. šhromadži na žyly tndžen „Der
deutsche Bund der Mädchen Bibelfreie“ šwoje šobuštawny,
šo bychu tam šhromadže dželate a šdobom tež něšto rjaneho
w Drieždžanach a wotolinje wohladate. — Tole wošjewimny,
šobu tež tehodla, šo bychu tež našche wješne holžy a dozyla
našchi wožadni wjedželi, šo něšto tajke mamy, šo maja šchu-
lerki — a runje tak šchulerjo — na měšchžanšich šchulach
šjednocženstwa, kotrež „Bibelfreie“ — „B. K.“ — mjenuja,
w tutnyh dželaja mjes šobu w bibliji a i bibliju. To šu do-
bre přichikladny a šdobom dobre šažožki ša přichichod. Na wšach,
šnajmješcha w našchej dwojorēcžnej Žužizy njeje hišchče
wjele wiščecž wo tajkim šibanju a dželanju młodžiny na
tutnym polu a tajkim wošebitym přichihotowanju ša žiwjenje,
kotrež je tež šdobom šjawne wušnacže f bibliji, f nabožinje,
f žyrkwi, nětkle, hdnž telko liwošče tež mjes nami na wšach.

A šchtož wón šo mnu cžinicž džze	312,	3
A mojej' wěry šažožt je	312,	5
Dušcha, a dž, hladaš wišchaf i wopjecžizy	313,	7
A dž, Rnježe Božo, wot tebe	315,	7
A dž, tuž daj šej, Šhryščče, lubičž n. šč. dž.	324,	5
Pastyrje, a dž, moja dušcha je	328,	2
A dž, šo tak jara pošdže pošnach ša tebe	331,	3
A šajka mudrošč hłuboka tam	344,	3
A šajku lubošč f Bohu ma	344,	4
A wowža woštanye w jeho ruzny	346,	4
A měš-li wišhelki šchiz tu nošncž	353,	6
A dž, luby Šesu, pomhaj hnadnje	353,	7
A dž, špoščž mi, šo ša pošnawam šwój hrěch	356,	5
A dž, pomhaj, mój Šesu	360,	7
A dž, jeho jenož pntajče	361,	3
A dž, tak šym ša šranjenn	368,	6
A dž, šo budžech tajke hrěchi	376,	3
A dž, šhwataš f pošucže	377,	1-6
A šechžesh-li, šo ša hrěchi my byli p.	378,	4
A dž, tak dołho šym ša šhodžit	380,	4
A dž, plafaj, hrěšniko	382,	2
A dž, modl šo, hrěšniko	382,	3
A dž, wěš wišchaf, hrěšniko	382,	4
A dž, pošpšch žiwjenje	382,	5
A šajki, Wótcže, f tebi du	385,	10
A dž, ša hrěšchne džecžo tudny šabłudžich	387,	3
A dž, pošladaš na wobčežnošč	393,	2
A dž, pomhaj, Rnježe Šesu, mi	397,	7
A dž, šwoje šłowo wucži	398,	3
A dž, ša šym hrěšchnik hujenn	400,	6
A nad šwojej šwjatej šcheshč. žyrkwiu šn. a ju w.	401,	